

VRCHNÍ STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ V PRAZE

netrestní a analytický odbor

nám. Hrdinů 1300 140 65 Praha 4

tel.: 261 196 630

e-mail: podatelna@vsz.pha.justice.cz datová schránka: uzcaety

VZC 313/2014

Vrchnímu soudu
v Praze
jako soudu odvolacímu

ke sp.zn. 7 Cmo 86/2014

Navrhovatelé: Wolfgang Habermann, 563 01-Lubník 59

Tomáš Pecina, Vodičkova 681/18, 110 00 Praha 1 – Nové Město

Jan Šinágl, Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák

VRCHNÍ SOUD V PRAZE	
Došlo dne: - 8 -07- 2014	
Počet stejnopisů:	osobně - poštou
Příl./listy:	
Sp. zn.:	

V Praze dne 8.7.2014

o návrh na zápis do spolkového rejstříku subjektu „Sudetoněmecké krajanské sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, zapsaný spolek, Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák“

Vyjádření státního zastupitelství k odvolání navrhovatelů ze dne 24.1.2014

Vrchní státní zastupitelství v Praze vstoupilo do tohoto řízení v jeho odvolací fázi dne 31.3.2014, přičemž ohlásilo písemné vyjádření ve věci, jež nyní provádí následovně:

I.

Pokud jde o námitku odvolatelů sub II.A, zejména pod bodem (9), domnívá se státní zastupitelství, že úvaha soudu I. stupně, vyžadující osobně projevovaný souhlas všech spoluzakladatelů se stanovami, je logická a v zájmu právní jistoty; aby stanovy podepsal jen jeden ze spoluzakladatelů i za ostatní na základě plné moci, zdá se být v rozporu s tím, že jde vlastně o sui generis kontrakt mezi spoluzakladateli. To, že soud k doplnění podpisů ostatních spoluzakladatelů nevyzval, je v souladu s tím, že nejde o vlastní vadu návrhu, nýbrž o vadu listiny, zachycující hmotněprávní jednání, jež je pro úspěch návrhu předpokladem. Zda má na mysli nový o.z. v § 437 odst.1 rozpor mezi zástupcem a zastoupeným skutečný, nebo potenciální (kterýžto závěr by podpořil závěr o nemožnosti zmocnění k podpisu stanov jednoho ze spoluzakladatelů ostatními), ponechá státní zastupitelství na úvaze odvolacího soudu.

II.

K námitce odvolatelů sub II.B lze poznamenat, že soud I. stupně naráží v úvahách o názvu spolku nejen na negativní konotace, které v českém prostředí takový název nutně má (a zde je možno poukázat na možný rozpor s § 145 odst.1 písm. b) nového o.z., když samotný název spolu s některými proklamovanými cíli spolku může k rozněcování nenávisti a nesnášenlivosti mezi českým a německým živlem vést, a to bez ohledu na zároveň proklamovanou podporu porozumění mezi národy), ale i na okolnost, že název spolku trpí jednoznačně zaměnitelností s dalšími subjekty obdobných názvů v Německu a Rakousku; vzhledem k distancování se těchto od právě zakládaného spolku a vzhledem k vědomí o těchto subjektech na straně navrhovatelů, projeveném i v čl. 3/9 Stanov, lze uvažovat i o klamavosti názvu. Jde tu o rozpor s § 90 odst.1 zák.č. 304/2013 Sb. o veřejných rejstřících

právnických a fyzických osob; dostupné komentáře považují za nedostatečné rozlišení zeměpisným dodatkem např. „Česká republika“ (zde: „v Čechách, na Moravě a ve Slezsku“).

III.

K nepříliš podrobnému odůvodnění napadeného usnesení lze dodat, že rozněcování nenávisti a nesnášenlivosti podle § 145 odst.1 písm. b) nového o.z. je zcela jistě obsaženo v čl. 3 odst. 4 Stanov. Nutno připomenout, že Stanovy (a tedy i navrhovatelé) odsuzují v čl. 3 odst. 3 samotný odsun německého obyvatelstva z českých zemí, nikoli jen politováníhodné excesy, k nimž v jeho rámci mohlo dojít; pokud pak v odst. 4 označují osoby, jež se na jednání popsaného v odst. 3 „dopustily“, za válečné zločince, činí tak ve vztahu ke všem čs. policistům, četníkům, vojákům, úředníkům, železničářům a dalším obyvatelům, kteří napomáhali při odsunu německého obyvatelstva k realizaci dekretů presidenta republiky a mezinárodněprávních závazků ČSR, nikoli tedy jen vůči těm, kdo se případně dopustili odsouzeníhodných excesů a u nichž by bylo snad možno označení „válečný zločinec“ připustit alespoň z filosofického hlediska.

IV.

Další porušení § 145 odst.1 nového o.z., tentokrát v písm.a), je třeba spatřovat v čl. 3 odst. 7 Stanov. Opět nutno připomenout, že v kontextu těchto Stanov je za neprávem konfiskovaný majetek zřetelně považován **veškerý** majetek, konfiskovaný Němcům, nikoli jen ten, který byl konfiskován v důsledku přehmatu. Navrhovatelé tak požadují vyvlastnění těch osob, které nabyly v souladu s platným právem majetek z konfiskátů, popř. jejich právních nástupců, tedy je účelem spolku popření jiných (vlastnických) práv osob pro jejich sociální postavení (vlastnictví majetku kdysi německého).

V.

Navrhuje tedy státní zastupitelství, aby usnesení soudu I. stupně č.j. L 5-RD8/MSPH, Fj 5303/2014, ze dne 23.1.2014 bylo **změněno** jen potud, že se návrh **odmítá**.

VI.

Odvolicímu soudu se dává k úvaze otázka, zmíněná závěrem odůvodnění napadeného usnesení i sub II.C odvolání, zda se nejedná o řízení, vedené proti překážce litispendence.

Pokud Nejvyšší správní soud vede řízení o kasační stížnosti proti rozsudku MS v Praze ze dne 28.3.2014, č.j. 5 A 51/2013-56, možno konstatovat, že tento rozsudek byl ve vztahu k negativnímu rozhodnutí MV ČR zrušující. Podle výsledku řízení o kasační stížnosti mohou nastat různé varianty dalšího vývoje, jimž je ale společné to, že o otázce registrace sdružení (jež se podle § 3045 nového o.z. považuje za spolek podle nových předpisů) bude vedeno ještě další řízení. Zákon o veřejných rejstřících poukazuje v § 120 na subsidiární použití o.s.ř.; totéž činí ve vztahu k části první a třetí o.s.ř. i soudní řád správní ve svém § 64. Ani jeden z těchto neúplných speciálních procesních předpisů nemá vlastní úpravu překážky věci zahájené nebo rozsouzené. Platí tedy pro oba procesy § 83 odst.1 o.s.ř.

Podmínkou pro to, aby se jednalo o zahájení řízení v téže věci, je především to, aby šlo o tentýž nárok, vznášený na základě stejných skutkových tvrzení (z čehož vyplývá totožnost předmětu řízení) mezi stejnými osobami.

V obou případech totiž navrhovatelé vznášejí vůči veřejné moci nárok na úřední uznání subjektu, jehož prostřednictvím hodlají naplnit své spolčovací právo. Skutková tvrzení jsou opět stejná – navrhovatelé se shodli na stanovách, které jsou obsahově totožné,

s nevýznamnými odchylkami v organizačních podrobnostech a v terminologii, jež odpovídá rozdílu staré a nové právní úpravy.

Pokud dospěje odvolací soud k závěru, že je překážka litispendence dána, bude namíste **zastavení řízení** podle § 104 odst.1 o.s.ř.

Státní zástupce
JUDr. Josef Černý

